

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۸/۰۹

عبدالقیوم میرزاده

بمناسبت یک صدمین سال استرداد استقلال افغانستان

۲۸ اسد مصادف است با سالروز صحه گذاری اعلیحضرت امان الله خان، شاه روشنفکر و ترقی پسند افغانستان بر معاهده راولپندی میان افغانستان و هند برتانوی که بعد از مذاکرات دوامدار میان نمایندگان دولت افغانستان تحت ریاست "علی احمد خان لویناب" و نمایندگان هند برتانوی در شهر راولپندی بالاخره به تاریخ ۲۸ اسد سال ۱۲۹۸ هجری شمسی مطابق ۱۹ آگست سال ۱۹۱۹ میلادی توافق نهایی حاصل شد و به اثر این معاهده کشور انگلستان استقلال افغانستان را به رسمیت شناخت و کشور ما افغانستان عزیز تحت زعامت شاه ترقی پسند و مردم دوست اعلیحضرت امان الله خان با حصول استقلال سیاسی و اقتصادی از برتانیه توانست گام های مؤثری را برای ترقی و پیشرفت کشور از طریق مدرنیزه کردن سیستم سیاسی، اجتماعی و اقتصادی بر دارد.

برگزاری لویه جرگه و تصویب نخستین قانون اساسی کشور، از میان برداشتن کامل برده داری و خرید و فروش غلام و کنیز، به تدریج در سال ۱۳۰۵ اعلام استقرار نظام شاهی مشروطه، تفکیک قوای سه گانه اداره دولت، اجباری شدن تعلیم و تربیه برای همه مردم اعم از زن و مرد، انکشاف و توسعه تعلیم و تربیه در همه ولایات کشور برای همه مردم، آوردن اصلاحات در نظام مالی کشور و طرح پرداخت مالیات به جای عشر و سیستم های بدوی جزیه، ممنوع ساختن کار اجباری و شاقه، مشارکت زنان در کلیه امور اجتماعی و رفع حجاب، فرستادن شماری از متعلمین و متعلمات به خارج کشور به منظور ادامه تحصیل و کسب تحصیلات تخصصی، تأسیس نخستین کتابخانه عامه در شهر کابل، افزایش چشمگیر نشرات و روزنامه نگاری و صد ها اقدامات ترقی خواهانه برای قرار دادن افغانستان در شاهراه ترقی و پیشرفت و آوردن سیستم رهائش همگانی و جستجوی راه های بهبود زندگی مردم از مهمترین تحولات تاریخ معاصر کشور ما به شمار میرود.

این دوره به حیث درخشان ترین دوره تاریخ کشور ما ثبت اوراق زرین تاریخ گردیده است که برای همه ملت ما مایه مباهات میباشد.

در کشور عزیز ما افغانستان بعد از حصول استقلال چه در زمان شاه امان الله و بعد از آن در حکومت های مختلف بنا بر سلیقه های حکمرانان زمان از حصول استقلال در تاریخ های متفاوت سال اما همه زیر نام استرداد استقلال افغانستان تجلیل بعمل آمده است.

در تاریخ معاصر کشور ما این روز پیوسته به حیث نمود اتحاد همه باشندگان سلحشور این سرزمین نقش بسیار ارزنده در اتحاد همه مردمان ما به حیث ملت واحد افغان ایفا کرده است و نقطه عطفی است از ایثار همه مردم کشور زیر درفش سه رنگ ملی در برابر تجاوز خارجی.

این روز نه تنها از جهت نمود وحدت ملی مردمان سرزمین ما از اهمیت فراوان برخوردار است بلکه از جهت پیروزی ملت افغان در برابر بزرگترین نیروی استعمارگر دوران یعنی برتانیه نیز اهمیت جهانی دارد و تأثیرات بس شگرفی در روشن گری مردمان سائر مستعمره های برتانیه و کمرنگ شدن نقش آن در معادلات بین المللی بجا گذاشت.

اما با تأسف فراوان این پیروزی بزرگ ملت ما بنا بر شتابزدگی های شاه ترقی پسند و دستگاه کم تجربه اداری اش و نفوذ بیش از حد متولیان دینی و محافظه کاران سنتی مخالف ترقی و پیشرفت که از طریق مساجد و جرگه ها در سراسر جامعه نفوذ داشتند، خاصاً سنت پسندان مخالف فرهنگ بیگانه که با اقدامات رو شنگرانه و ترقی خواهانه شاه امان الله خان فرهنگ بومی را در خطر م دیدند. با این شاه روشنفکر و ترقی خواه به مخالفت آغاز کرده و به زودترین فرصت قشر محافظه کار مذهبی و سنتی از طریق مساجد و جرگه ها مردم را علیه همه این اقدامات ترقی خواهانه بسیج ساخته و شوراندند. انگلیسها از فرصت استفاده کرده برای تحقق اهداف استیلا گرانه استعماری شان این حرکت های محافظه کاران دینی و سنتی را حمایت مالی، پولی و تسلیحاتی کرده و بر اساس یادداشت های تاریخی در بسا موارد محرک اصلی این مخالفت ها در میان اقشار مختلف بودند.

قشر محافظه کار مذهبی به منظور انتقام، سخت از این شاه روشنفکر طرفدار ترقی و پیشرفت جامعه به یک رهن معلوم الحال زندانی فراری به نام حبیب الله کلکانی که کاملاً بیسواد بود و بر اساس نگارش های تاریخ نگاران حتی ابتدایی ترین آموزه های دینی و مذهبی هم نداشت فتوای خادم دین رسول الله صادر کردند و شورش هایی را در سراسر کشور آغاز نمودند تا قوای دولتی برای مقابله با این شورش ها به اطراف و لایات پراکنده شود و پایتخت بی دفاع برای حبیب الله کلکانی و دار و دسته اش خالی شود. احتمالاً دست هایی در درون دستگاه اداره دولت نیز با این محافظه کاران سنتی همکاری بودند که با یک پورش، دولت این شاه ملی اندیش سقوط و خودش مجبور به فرار گردید و این رهن را بر مسند اداره کشور ما نشانند.

تراژیدی تحکیم و تقویت اندیشه های محافظه کارانه مذهبی و سنتی در کشور ما از همین جا آغاز گردید و متعاقب این دوره، این اقشار در پی تحکیم هرچه بیشتر مواضع شان در میان لایه های مختلف جامعه برآمدند که متأسفانه تا امروز ملت ما در تنور داغ این پدیده ضد ترقی و پیشرفت که اکنون جایش را به افراطیت متعصب مذهبی باز کرده است می سوزد.

امروز کشور و مردم ما در شرایطی صدمین سالگرد استرداد استقلال کشور را تجلیل میکنند که این افراطیت مذهبی زیر نام طالبان در همکاری محافظه کاران سنتی به کمک مادی، معنوی و تسلیحاتی نماینده و قائم مقام همان برتانیه در جنوب آسیا یعنی پاکستان با خشن ترین شیوه های ضد بشری همه روزه ده ها تن قربانی از میان مردم بیگناه ما میگیرند.

امروز کار بجایی رسیده است که این افراطیت مذهبی با کشیدن خط سرخ میان مجاهد، طالب، داعش و سایر مردمان کشور این فتوی را صادر کرده اند که فقط آنها مسلمان و پیروان حقیقی دین رسول الله اند و دیگران همه مرتد و واجب القتل شمرده میشوند.

بر اساس همین فتوی های ضد انسانی است که عملیات بمب گذاری و انتحاری در ساحات ملکی، جاده های مزدهم شهر و سازماندهی فعالیت های تروریستی در مدارس و پوهنتون ها و ادارات ملکی که همه روزه باعث قتل صد ها نفر از مردم بیگناه کشور ما می گردند.

پس برای ملت ما تجلیل از صدمین سالگرد استرداد استقلال نه تنها بزرگداشت از کارنامه های حماسه آفرین فرزندان صدیق کشور ما که بزرگترین امپراتوری استعماری را شکست داده و راه را برای ترقی و پیشرفت کشور گشودند، از اهمیت فراوان برخوردار می باشد بلکه این تجلیل بانیست تکانه نیرومندی باشد برای همه مردم کشور ما در مقابله با افراطیت مذهبی طالبانی

و داعشی که در همکاری با پاکستان و ایالات متحده آمریکا نه تنها حیات مردم ما را تهدید میکند بلکه حیات کشور ما افغانستان عزیز را در جغرافیای جهان به تهدید جدی مواجه ساخته است. نمایندگان همه اقشار جامعه با تجلیل از این روز با شکوه زمینه را برای اتحاد همه مردم در برابر اهریمن طالب و داعش مساعد گردانند. همان طوری که همه ملت های جهان سمبول های برای اتحاد مقدس مردم به دور منافع ملی شان دارند. برای ملت درد دیده و بلا کشیده افغان نیز سالگرد استرداد استقلال کشور بارزترین نقطه عطف اتحاد ملت بشمار میرود در این روز همه مردم بر علیه استعمار برتانیه که عامل اصلی عقب مانی کشور و فقر در میان مردم ما بودند متحد شدند و امروز در صدمین سالگرد این حادثه شکوهمند تاریخ معاصر، همه مردم دست اتحاد و همدلی به یکدیگر داده و در برابر همه انواع افراطیت مذهبی، قومی، لسانی و محلی به هر نام و نشانی که باشد جبهه بگیرند و یک پارچه و متحد از حاکمیت ملی، تمامیت ارضی، استقلال سیاسی - اقتصادی - اجتماعی، دستاورد های دیموکراتیک و ارزش های انسانی در برابر جهالت و قساوت طالبی و داعشی دفاع مطمئن کنند. انتخابات یکی از نمود های دیموکراتیک و حکومت مردم میباشد با همه کاستی هاییکه امروز بنابر عواملی در روند این پدیده دیموکراتیک وجود دارد همه با تمام قوت و امکانات برای تدویر آن تلاش مؤثر بعمل آورند و با مشارکت وسیع در این انتخابات اتحاد خویش را در برابر سبوتازگران این پروسه که در حقیقت دشمنان وطن و آزادی هایمان میباشد اعلام بداریم، برتری طالبان برتری پاکستان است همه ما یکدست و یکصدا نباید اجازه بدهیم تا خون های ریخته شده محصلین استقلال کشور ما زیر پای پاکستانی ها گردد.

*** **

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف